

Eliberatorul

SAlecsandru

Privirea sus o țin, într-una,
Chiar dacă vine cu minciuna
Șarpele vechi, satanailă
Ce n-are suflet, n-are milă.

Vrea să mă prindă iar în plasă
Nici când , în pace nu mă lasă.
Cât timp voi trece pe planetă
Că i-am scăpat, cumplit regretă-

Eram a lui casă de țară
Unde venea duhul de-ocară,
Sejurul morții să-și petreacă-
Lăsându-mi viața stearpă, seacă .

.
Huiduoo , neagră lighioană!
M-a vindecat de greaua rană
Ce mi-ai făcut-o ani de-a rândul,
Iubitul meu Stăpân: Cuvântul..

Te du-n pustia fără apă
Te du -nvârtindu-te! Și...crapă!